

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismus
Catholicus, summam Christianæ institutionis III. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

2. Quid homo nouus, & qui eius fructus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

CAPVT XIII.

ARGVMENTA.

1. *Quid sit homo vetus, & qui eius fructus.*
2. *Quid homo nouus, & qui eius fructus.*
3. *Quomodo quotidie debemus mori secundum veterem hominem, & nasci in nouum.*

Carnalis, vetus, naturalis, exterior homo, homo peccati, corpus peccati dicitur, qui nō habet Spiritum sanctum, qui in illos suos fructus efficiat, Galat. 5. Fructus Spiritus sunt Fides, charitas, mansuetudo, &c. Sed prout est in vitiata sua natura conceptus & genitus in peccatis, vt Psal. 50. absq; omni Fide, Gratia, spe & timore Dei, solū filius Adæ existens, & hunc vocat Apostolus etiam animale[m] hominem 1. Corinth. 2. eò quòd non sapit, scilicet, naturaliter quæ Dei sunt. Ideò homo carnalis & vetus dicitur, Spiritus autem sanctus dat nouam mentem & aliam à naturali. Fructus igitur istius hominis, nihil sunt nisi peccata interna & externa. Interna, vt concupiscentia praua, superbia, inuidia, mala voluntas &c. Externa sunt flagitia, contumeliæ, cædes, furtum, adulterium, periurium, sicut Apostolus opera carnis notat Gal. 5. Et de illis inquit Rom. 8. Qui in carne sunt, Deo placere non possunt, quia nihil nisi carnalia sapiunt.

Homo nouus, noua creatura, homo spiritualis, homo internus, filius DEI dicitur, qui in baptismo perfusus est Spiritu sancto, atque ab illo sanctificatus, de quo Paulus 1. Corinth. 6. Eratis aliquandò fornicarij, molles, auari, &c nunc autem abluti estis, & sanctificati estis in nomine Domini nostri IESV Christi. Sic Apostolus vocat fideles, sanctificatos, & vocatos, sanctos, 1. Corinth. 1. Hæc autē sanctificatio

D 4 fit

fit per fidem in Christum, vbi persona primùm iustificatur, deindè actus & opera. Fructus ergò noui hominis dona Spiritus sancti Galat. 5. fructus spiritus, id est, interna Fides, Dilectio, Timor Dei, gaudium, Pax, & id genus virtutes: Etiam externa opera bona, oratio, ieiunium, elemosyna, & cæt. Ideò. 1. Ioan. 4. Qui diligit fratrem suum, ex Deo natus est. Et 1. Ioan. 3. Qui natus est ex Deo, non peccat. Quoties igitur videmus flagitia & peccata huiusmodi, signum est quòd nondùm ille sit nouus homo, sed adhuc adhæret veteri Adamo. Talis igitur homo nouus & sanctificatus, potest Dei adiutorio seruare præcepta: & exigit etiam Deus illa à iustificatis, ac confert spiritum suum vt illa seruemus. Omnis igitur ex Deo natus, perfusus Spiritu sancto, vincit mundum, 1. Ioan. 3. Rogat prætereà Apostolus pro Ephesijs suis, vt Deus illis donet corroborari per spiritum eius, id est, gratiam & misericordiam in interiore homine. Sola enim Dei gratia & misericordia per fidem facit sanctum & iustum coram Deo hominem interiore, nullum corporale externum in toto mundo potest spiritum sanctificare & iustum facere præter fidem verbi Dei, per quam Deus iustificat, Roman. 3. Et sic dicitur, quòd nec locus, nec cibus aut potius attingit spiritum, eum sanctificando præter fidem & gratiam: quare anima solùm viuit verbo Dei, illo satiatur & tenetur. ideò clamat propheta Psal. 118. Viuifica me secundum verbum tuum. Sic spiritus liber est, vbi cùmque etiam sit corpus vel captiuum, aut in loco vel sancto aut prophano, comedat vel bibat: hæc ad externum pertinent hominem. At corde creditur ad iustitiam, Rom. 10. Et in hunc finem dicebat Apostolus 1. Corinth. 12. Ego liber sum in omnibus, quoad spiritum: attamen quia corpus quoque habet, & vt illud regat benè ad institutum Christi, quare oportet hinc conuersari cum hominibus, & corpus hoc domari operibus, ieiunio & vigilia, laboribus

ribus &c. Et ideò subiunxit Apostolus, seruum me omnibus feci. Corpus igitur indiget operibus, locis vestimentis, quæ etiam sic esse debent in Christiano homine exteriori, vt existant sinè peccato, Cor. 9. Castigo corpus meum &c.

Præcipitur nobis, vt mortificemus veterem hominem, & nouum induamus, Ephes. 4. Exuite veterem hominem, & nouum induite, qui secundum Deum creatus est, id est, ad similitudinem Dei in iustitia & sanctitate & veritate, vt sicut Deus iustus, sanctus & verax est, ita & sit nouus homo: hoc autem omne donet sanctificans Spiritus sanctus. Ad colloss. 3. Expoliantes veterem hominem cum suis actibus, id est, carnis operibus, Galat. 5. & induite nouum hominem, qui renouatur in agnitione Dei secundum imaginem Dei. nam illa agnitio speculū est in quo cernitur Deus. Gen. 1. Faciamus hominem ad imaginem & similitudinem nostram, id est, sapientem, iustum, veracem: talem & fecit Deus Adam, sed non retinuit Adam, sed perdidit per peccatum: At denuò est nobis reddita per Christum, qui vera & naturalis imago Dei fuit, Hebræor. 1. propter quem Deus alios homines vocat imaginem suam, & propter ipsum Christum nos consequimur iustitiam, sanctitatem, &cæt. id est, tales reputamur. Induere ergò nouum hominem, est pristinam cōuersationem deponere, & iam in nouitate spiritus ambulare. Ephes. 4. exemplificat, dicens: Qui fuerat, iam non furetur amplius: qui irascebatur, qui luxuriebatur, &c. & Roman. 6. Sicuti exhibuistis membra vestra &cæt. Quantò igitur vetus homo corrumpitur, tantò nouus generatur, 2. Cori. 4. Licet is qui foris est, noster homo corrumpatur: tamen is qui intus est, renouatur de die in diem: quantò decrescunt vitia, tantò accrescunt virtutes. Vult ergò Deus, vt facta carnis per Spiritum mortificemus. Romā. 8. Si secundum carnem vixeritis, &cæt.